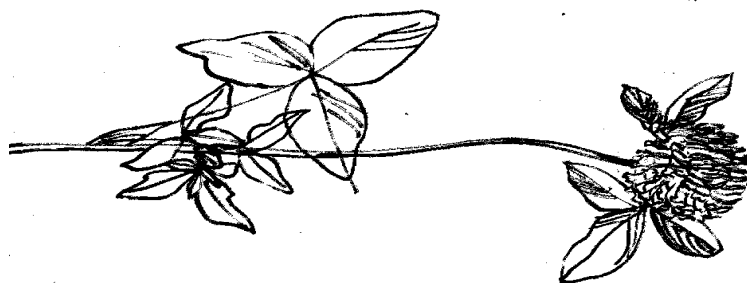

5. SJEZD RODÁKŮ A PŘÁTEL OBCÍ LUKAVEC, ČERNÍN A DOBEŠ

4. ZÁŘÍ 2010

Vážení hosté, milí rodáci,

u prostřených stolů s voňavými koláčky se scházíme už po páté. Od prvního setkání uběhlo neuvěřitelných 25 let a mnoho se změnilo. Řeka života za tu dobu odplavila mnoho rodáků do dálek a řadu jich nevlídné vlny odnesly tam, odkud mezi nás už nepřijdou. A naopak řeka života radostně přinesla nové Lukaváky nebo ty, kteří si Lukavec, Černín či Dobeš zamilovali natolik, že se rozhodli tu žít nebo aspoň trávit volný čas.

A pokud jsme zažili alespoň jeden sjezd rodáků, stali jsme se pamětníky. Jako děti a mladí lidé jsme často říkali dychtivé věty: „Čím budu,“ „Co

bude,“ „Už aby to bylo...“ Když máme pár šedivých vlasů, často se slyšíme, jak říkáme věty: „Tenkrát,“ „Jak to jen bylo,“ „Pamatuješ?“ nebo „Nemůžu si vzpomenout.“ Takto mluví pamětníci.

Dnes jste vy, pamětníci, přišli na místa svého mládí, hledáte nitky z dávného klubíčka vzpomínek a přivoláváte zpět společné okamžiky a sny. Řeka života je milosrdná – to krásné, co jsme prožili, nechává plout v naší mysli, to špatné zanese pískem zapomnění.

A tak někdo vzpomíná na máje a posvícenské zlaté, jiný na pana učitele Kareše a na skákání do závějí, když se muselo do Hořic do školy jít pěšky, další se rozpomene na besídky a karnevaly, jak se hrál Mravkolev a Čertovská škola, na Podstráň a týpí...

Přestože každý opatrujeme vzpomínky odlišné, jedno mají přece jen společné – týkají se totiž Lukavce nebo Černína či Dobše, toho místa, kde máme nebo jsme našli domov. Když přesypáme písek všeho, co nás v životě potkalo, všechno propadne a na sítu nám zůstane jen několik kamínků – nazývají se láska, rodina a domov. A ten domov nedělá jen krajina a domky v údolí, ale hlavně lidé, kteří mají srdce.

Tak vítejte doma nebo se aspoň u nás jako doma cítěte.

V jedné krásné písni Hany Hegerové se zpívá:

Ze světů plných bouří
zarostlou pěšinkou
po špičkách přicházím.
S dušičkou malinkou
koukám, jestli se kouří
z našeho stavení,
a nevím, jestli smím.

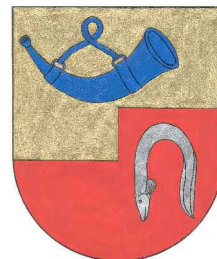
Já nevím, jestli smím
jít jako kdysi dál,
já vím, já dobře vím,

že život nečekal.
Že dveře, které znáš,
po létech starým klíčem
jen těžko otvíráš.

Už je to hodně dnů,
už je to hodně let.
Když vítr všechno smet,
tak zůstala jen touha –
Bože můj, já chci zpět.

Marie Nosková

Akce Obecního úřadu Lukavec (výběr z let 2005 - 2010)

Rok 2005

- Výsadba zeleně u OÚ bývalé školy - dotace z POV 60 tis. Kč, tj. 60 % z celk. nákladů
- Fasáda OÚ a oprava komunikace - dotace z POV 50 tis. Kč, tj. 60 % z celk. nákladů Oprava kanalizace v Dobši - dotace z POV 60 tis. Kč, tj. 60 % z celk. nákladů
- Vybudována šatna pro fotbalisty - Lázeňsk. mikroregion 80 tis. Kč, 26 tis. Kč obec
- Odkoupeny pozemky od Pozemkového fondu v dražbě na vrt pro budoucí vodovod
- Zájezd do Lukavce u Fulneku na 3. setkání 4 obcí Lukavec (+ u Hořic, u Pacova, u Lovosic)

Rok 2006

- OÚ zařídil oboustrannou autobusovou zastávku v horní části obce od Hořic a přes Lázeňský mikroregion získal dotaci na vybudování čekárny a rozšíření komunikace ve výši 30 tis. Kč, tj. 70 % celkových nákladů
- Na opravy místních komunikací získána dotace z POV 136 500,- Kč, tj. 50 % z celkových nákladů
- V knihovně zřízen veřejný internet – 100 % financoval stát
- Proveden vrt pro vodovod
- V sále hostince zjištěna dřevomorka. Byla provedena celková dezinfekce, část parket musela být vytrhána a nahrazena dlažbou
- Uskutečněno 4. setkání 4 obcí Lukavec v našem Lukavci.

Rok 2007

- Obec přispěla na opravu kostela Byšičky částkou 25 000,- Kč
- Obec přispěla 3000,- Kč na zmapování boje prusko-rakouské války a na vybudování informační tabule u pomníku padlých
- Opravena cesta mezi bývalou školou a bývalou poštou
- OÚ podal protest proti plánovanému zrušení průjezdu kolem lázní v Bělohradu a záměru vést veškerou dopravu přes naše obce
- Vypracovány projekty na infrastrukturu v budoucí zástavbě Trhovka
- Na projekt Veřejný vodovod získána dotace 139 000,- Kč

Rok 2008

- Odkoupeny parcely 244 a 245 – nutné pro vybudování vodojemu
- Vichřice Emma způsobila poškození tří domů a autobusové čekárny
- Od MMR jsme dostali dotaci 96 tis. Kč
- Vybudovány 2 nové čekárny
- V Černíně a na Pasekách provedena výměna elektrických sloupů. Přemístění lamp platila obec
- Zakoupen chlorátor pro obec Dobeš
- Podána žádost na MZe o dotaci na veřejný vodovod

Rok 2009

- Zřízen Czech POINT - dotace 71 337,- Kč, tj. 85 % celkových nákladů
- Oprava bývalé školy (střecha, dveře, soc. zařízení) dotace z POV 450 tis. Kč, tj. 50 % nákladů
- Počato budování vodovodu – předpokládané náklady 16 978 000,- Kč, dotace z MZe 10 000 000,- Kč

- Příspěvek na opravu kostela sv. Petra a Pavla na Byšičkách ve výši 25 000,- Kč
- Do Dobše zakoupena nová sekačka
- V Černíně vybudována nová autobusová zastávka

Rok 2010

- Přidělena zbývající část dotace na vodovod z MZe 1 885 000,- Kč, celkem 70 % nákladů
- Podána žádost na Krajský úřad HK o přidělení dotace ve výši 10 % na vodovod. Prozatím nebylo vyřízeno.
- Na lokalitě Trhovka byla zahájena výstavba elektrických přípojek a kabelizace budoucího veřejného osvětlení. V současné době je podána žádost na stavební povolení komunikace, vodovodu a kanalizace
Cena stavebního pozemku za 1 m² stanovena v letošním roce na 450,- Kč
- Provedeno vymalování sálu v hostinci
- Uskutečněno 5. setkání 4 obcí Lukavec v Lukavci u Lovosic - zájezd
- Obec poskytne příspěvek na protlaky pod silnicí pro majitele těch nemovitostí, které jsou na opačné straně silnice, než je hlavní vodovodní řad
- Za všechny, kteří mají v silničním pozemku montážní jámy a protlaky, obec platí poplatek Správě silnic
- Uskutečněn 1. svatební obřad vedený OÚ Lukavec (Marie Nosková a Dušan Nevěřil) za asistence matrikářky paní Jitky Sezimové

Každoročně nebo s přestávkami obec pořádá nebo iniciuje:

- akce pro děti (karneval, dětské odpoledne, vánoční besídka)
- vydávání Lukaveckého zpravodaje
- vítání občánků
- rozsvěcení obecního vánočního stromu
- pietní akt u pomníku padlých v předvečer 28.října
- setkání seniorů
- osobní gratulace k narozeninám seniorům nad 80 let s dárkem
- předsilvestrovské posezení

Každoročně obec finančně přispívá na:

- karneval pro děti, dětský den, vánoční besídku
- příspěvek 1000,- Kč pro narozené děti
- dárkový balíček pro seniory nad 80 let
- turnaj fotbalistům
- vydávání časopisu Pod Zvičinou

Jaroslava Kazdová, starostka

Sbor dobrovolných hasičů Lukavec u Hořic

Od posledního sjezdu rodáků došlo v našem hasičském sboru k řadě změn. V roce 2008 došlo po rezignaci dlouholetého představitele lukaveckých hasičů pana Vlastimila Hátle na funkci starosty k volbě nového výboru a k výměně velitelů. Starostou hasičů se stal Jiří Knap, místostarostou Renata Suchá, velitelem Petr Bonaventura, zástupcem velitele je Jolana Barešová, jednatelem Zuzana Duchoňová, funkci pokladníka vykonává Miloš Nožička, referentem mladých hasičů je Václav Zrno.

Každoročně se účastníme okrskových soutěží. Družstvo žen v novém složení obsadilo v r. 2009 3. místo, muži vyhráli 1. místo. V současné době je problém sestavit družstvo žen na soutěži. V dnešní době tomu brání práce žen na směny, kdy nemají volno ve stejné době. Navíc dnes má práce přednost před koníčkem nebo sportem, i když je tak ušlechtilý, jako je hasičování.

Přímo v Lukavci se okrsková soutěž konala v r. 2006 při příležitosti 100 let od založení Sboru dobrovolných hasičů v Lukavci. Tato akce byla na vysoké úrovni.

Memoriál neboli Pohár zaslužilých hasičů (dříve Memoriál Josefa Hátle a Františka Šormy) měl v r. 2006 už 4. ročník, ale bohužel pro velkou organizační náročnost a menší zastoupení družstev se dále nekonal. Snad se podaří někdy ho obnovit.

Lukavečtí hasiči pomáhali při dohašování požárů a vykonávali funkci hlídky. Bylo to při požáru kravína v Dobši v červnu 2007 a při požáru domku Zdeňka Rýgla v prosinci 2009. Pomáháme také při odstraňování následků živelných pohrom, například při likvidaci škod způsobených vichřicí Emma v březnu r. 2008.

Jsme aktivní při realizaci charitativních sbírek s podporou Obecního úřadu Lukavec. Nejen u sbírky ve prospěch Z. Rýgla, ale i sbírky na pomoc zaplavené Chrastavě při letošních letních povodních. Krizovému štábu v Chrastavě hasiči předali vybraných 11 tisíc od našich občanů. Všem, kteří přispěli, děkuje OÚ a hasiči Lukavce, ale hlavně postižení obyvatelé Chrastavy, kterým vybrané peníze pomohou.

Hasiči se účastní sjezdů 4 Lukavců, kde reprezentují náš Lukavec v soutěžích. V roce 2005 vyhráli muži 1. místo v Lukavci u Fulneku, v r. 2006 organizovali hasičské soutěže v našem Lukavci u Hořic, letos navštívili Lukavec u Lovosic. Nejde nám o vítězství nad ostatními Lukavci, ale o celkovou atmosféru a společné zážitky.

Každoročně náš sbor pořádá hasičský ples a posvícenskou zlatou hodinku. Při zlaté v r. 2009 hudbu v. Groha vystřídalo posezení s harmonikou, na kterou bravurně hraje pan Vladimír Berný. Letos plánujeme stejnou podobu posvícenské zlaté.

Po dlouhé době byla obnovena pouťová zábava zásluhou hostinských. Hasiči je hodně podpořili. Každý rok provádíme při jarním úklidu sběr starého železa, čištění koupaliště. Pomáháme při akcích obecního úřadu, např. při dětském dnu, sjezdu rodáků a sjezdu Lukavců.

V neposlední řadě projevujeme poslední poctu těm hasičům, kteří opustí navždy naše řady, na pohřbu jsme se rozloučili s panem Františkem Nožičkou, Janem Viktorinem, Oldřichem Čípem, Václavem Suchým a Josefem Šidvicem.

Máme své problémy, hlavně malý zájem dětí o hasičský sport a nedostatek času na přípravu na soutěže.

Jiří Knap, Zuzana Duchoňová, Jolana Barešová

Kopaná Lukavec od r. 2004 do r. 2010

V Lukavci se fotbal hrál pravidelně, muži se scházeli každou neděli nebo při příležitosti pouti, kde hráli svobodní proti ženatým, v zimě pak jezdili do sportovní haly v Bělohradě a v přátelských utkáních testovali své hráčské schopnosti.

V roce 2001 se začaly pořádat turnaje. Poprvé se konal turnaj pro děti z Lukavce a okolních obcí. Úspěch této akce inspiroval lukavecké fotbalisty k uspořádání I. ročníku turnaje O pohár obce Lukavec.

Od roku 2001 do roku 2010, kdy se pořádal již IX. ročník, se pravidelně účastní tyto týmy:

- Lukavec – Stará Garda
- Lukavec – A, od roku 2010 název HLUCH
- Mlázovice
- Global
- Hořická Elita
- Dynamo Bělá
- Nymburk
- Bakako – CYKLISTI
- Bašnice
- Kadylak

Poslední IX. ročník , který se konal 31. 7. 2010, byl zahájen předtančením mažoretek z Nové Paky, dále pravidelným výkopem starostky paní Kazdové, program byl obohacen vystoupením šermířů.

Vítězem letošního ročníku byl tým Lukavce A – HLUCH, putovní pohár tedy zůstal letos doma, Stará Garda skončila na krásném druhém místě, když se právě ve finále utkala s letošním vítězem, což se v minulých ročnících ve finále o první místo ještě nestalo.

S každým pořádaným turnajem se úroveň zvyšuje, ke zlomu patřil VIII. ročník v roce 2009, v tomto roce se odehrálo několik změn. Ke stálým sponzorům, jako je Obecní úřad Lukavec, Betontransport s.r.o., Petr Charvát – BETONÁRKA a další menší sponzoři, se přidala společnost VALVOLINE. Tato společnost vybavila naše fotbalisty sadou nových dresů a přispívá i hodnotnými dary, které se předávají jednotlivým vítězům.

Nesmíme samozřejmě zapomenout na naše HASIČE, kteří všechny ročníky zaštiťují a společně jednotlivé ročníky pomáhají uspořádat. Další velkou změnou je vstup na internet, naše stránky www.lukaveckopana.cz spravuje Honza Bartoš z Prahy a patří mu za to náš dík.

Novinka, která se uskutečnila v březnu 2010, se setkala s velkým ohlasem a s velkým počtem účastníků. Byl uspořádán I. fotbalový ples, doufáme v pokračování této tradice.

Mezi jednotlivými ročníky se naši fotbalisté účastnili i jiných turnajů, které pořádají například Bašnice, Jeřice, Dobrá Voda. Po záplavách v Lukavci u Lovosic se pořádají pravidelná setkání 4 Lukavců a při této příležitosti se vždy hraje i turnaj v malé kopané. Naše účast je spojena spíše s heslem „Není důležité vyhrát, ale účastnit se!“

V příštím roce 2011 nás čeká jubilejní X. ročník soutěže O pohár obce Lukavec, na který jste všichni srdečně zváni.

Jaroslav Janoušek a Jan Šotola

Společenské akce pro děti

Na jaře v roce 2008, po několikaleté pauze, jsem se rozhodla obnovit tradici pořádání společenských akcí pro děti, jako je např. dětský karneval, dětský den, mikulášská besídka apod., které dříve byly pořádány manžely Noskovými a na které velmi rádi vzpomínáme, protože jsme se na nich jako malé a pak i velké děti vždy pěkně vyřádili.

První akcí, kterou se nám podařilo za podpory obecního úřadu a restaurace Lucerna uspořádat, byl dětský karneval v dubnu 2008. Po něm následoval červnový dětský den na hřišti, drakiáda na Krušině (říjen) a mikulášská besídka (prosinec). Stejně akce jsme pak uspořádali i v roce 2009, 2010 a plánujeme v tom pokračovat i nadále. Do června roku 2009 jsme akce pořádali společně s Miladou Vaňkovou (Veverovou) a od té doby mi s organizací pomáhají moje kamarádky Markéta Laňarová (Víchová), Lenka Vávrová, Madla Neveřilová (Nosková), Martinka Nožičková, Míša Kameníková a další. Je

dobré, že rodiče se zapojují do světa svých dětí, že s nimi na akci přijdou a fandí jim. Snažíme se vymýšlet stále něco nového a akce něčím oživovat, aby nezůstávalo jen u her a soutěží. Tak se nám třeba letos na dětský den podařilo zajistit ukázkou psí agility, projížďky na koních, apod. A překvapení na dětské odpoledne při 5. sjezdu rodáků na děti ještě čeká!

Ilona Menclová

(Poznámka redakce: V poslední době tyto akce organizuje Ilona Menclová sama)

Akce restaurace Lucerna

KaBaNos – páteční hudební večery po celý rok

- Skvělé zážitky nám pravidelně jedenkrát za měsíc, obvykle v pátek, připravuje seskupení místních a přespolních hudebníků s názvem KaBaNos. K tradičním členům **Kameník Tomáš** (kytara), **Bartoš Jiří** (kytara), **Nosek Jiří** (banjo, foukačka, kytara) patří **Pavel Hlavatý** (kytara, zpěv), **Jan Nosek** (housle), **Hanička Lupínková** (rytmická sekce). Krakoše u basy střídá **Pepa Lindauer**, přidává se pan hostinský s bubnem či kytarou a další, kdo umějí hrábnout do strun. Někdy přijedou až z Moravy, někdy zahraje dokonce **Líba Jelínková** z dívčí kapely **Country Ladies** na steel kytaru (je to jediná žena v republice, která na ni hraje). Ke zpěvu i tanci hrají kotlíkářské písně, ale i jiné žánry, jejich muzicírování nás vždy rozezpívá do ranních hodin. Tyto večírky mají grády.

Zimní hry – zábavné odpoledne, leden

- Na zamrzlém koupališti proběhlo počátkem roku zábavné odpoledne pro děti. Soutěžilo se v různých dovednostech vždy odměněných něčím sladkým. Rodiče zahřivali grog a výborné výkony jejich dětí, při kterých jim někdy i vydatně pomáhali. Nejlépe se vyvedly hry na psí spřežení a Mistr skluzu.

Velikonoční zabíjačka - duben

- Pod taktovkou řezníka Pepíka vznikla z živého prasátka spousta dobrot, které jsme s potěšením jedli a zapíjeli výborným pivem. Některé tato kombinace zmohla natolik, že u nás chtěli i přespat na hospodských lavicích. Řezník Pepa nás zásobí i jinými pochutinami, které během roku připravujeme. Výborná tlačěnka a sekaná po celý rok, vepřová žebírka a kýta na gril.

Jarní lukavecké hry – soutěžní víkend, červen

- Akce zahrnuje více soutěží během soboty a neděle. V sobotu probíhá po celý den Lukavecká pálnka (turnaj v ping-pongu) se skvělými souboji hráčů jak v dětské, tak dospělácké kategorii. Po vyhlášení výsledků a potřebném oddechu navazuje večer stolních her, jako Člověče, nezlob se, Aktivita, Dostihy a sázky. Hlavní večerní soutěží je turnaj o nejlepšího vrtiče, kdy se na hospodském stole točí malou káčou o co nejdelší dosažený čas. V neděli oddechujeme u her pro celé rodiny – především pro děti je určen turnaj v kuličkách, rodinné týmy se pak vyblbnou u Petanque.

Pouťová zábava – tancovačka, červen

- Venkovní taneční zábava. V roce 2009 pořádáno společně s SDH Lukavec. Velká návštěvnost, novopacké pivo, masíčko na grilu a živá hudba – kapela EFEKT. 2. ročník pořádán již samostatně hostincem Lucerna. Přes nižší počet návštěvníků se narodila výtečná atmosféra, skvělá kapela DOTEKY roztančila všechny příchozí. Noc přešla v den, a kdyby nás neskolila únava, tančíme ještě dnes.

Moravský večer s cimbálovkou – zábava s hudbou a vínem, červen

- Výjimečná akce, ke které nás inspiroval výlet s místními úžasnými kamarády do Velkých Bílovic na jižní Moravě na vinařskou akci „Ze sklepa do sklepa.“ Z tohoto nezapomenutelného víkendu jsme se vrátili s touhou udělat si svoji Moravu aspoň na chvíli i u nás v Lukavci. Cimbalová muzika hrála jednu moravskou pecku za druhou, při nich snad žádná hlasivka v sále nezůstala tichá, ani taneční parket nezůstal prázdný. Po celý večer probíhal košť mnoha výtečných vín a medovin z Velkých Bílovic, hladoví hosté mohli ochutnat valašské frgále, kyselicu, halušky a další moravské speciality. Obsluha ve valašských krojích se měla co otáčet. Celý sál se naplnil krásnou atmosférou a úsměvy ve tvářích přítomných. Dodnes nemůžeme zapomenout na fantastické halušky se zelím od naší kuchařky Kačenky.

Neckyáda – vodní hry, červenec

- Zábavné odpoledne na lukaveckém koupališti zahrnuje soutěž plavidel vlastní výroby, kdy se hodnotí nejen rychlost na vodě, ale i umělecký dojem, vtipnost a šarm posádek. Druhou hlavní soutěží je sprint jednotlivců v neckách, pro soutěžící náročná věc, pro diváky však velmi zábavná. Akci tradičně moderuje rádio HLUCH. Ačkoli při 1. ročníku (2009) po celý den vydatně pršelo a akci už jsme s těžkým srdcem odpískali, překvapily nás okolo třetí hodiny na koupališti dvě velké skupiny natěšených soutěžících. Narychlo jsme tedy znovu postavili provizorní stánek a přístřešky pro diváky a nakonec za vytrvalého deště, místy přímo lijáku, proběhla vydařená taškařice. Sešlo se pět úžasných plavidel, některé sice jen na pohled, většina však krásně plula :-). Voda v koupališti byla naštěstí příjemně teplá a mnoha účastníkům se z ní vůbec nechtělo ven. 2. ročník byl díky zkušenostem vypsán za každého počasí a to se, věřte či ne, zase vyvedlo, přestože bylo opět po celý den deštivo. Ovšem účast šesti

plavidel a velkého publika byla pro nás zase milou odměnou. Vodní odpoledne je vždy zakončeno zábavou na sále s kapelou KaBaNos.

Výroční zábava – narozeninová párty, srpen

- V polovině srpna pořádáme k výročí otevření hospůdky pod naší taktovkou výroční párty okořeněnou oslavou narozenin paní hospodské. Tradicí na této akci je sud piva zdarma. V roce 2009 jsme takto při příznivém počasí uspořádali venkovní taneční zábavu se živou hudbou (a pánským striptýzovým vystoupením pro oslavenkyni). Letos se počasí nevyvedlo, a tak jsme zvolili náhradní řešení v podobě párty v prostorách hostince Lucerna – na sále se tancovalo (a nad ránem hrál ping-pong) u reprodukované hudby, v lokále nás bavilo s kytarou v ruce postupně několik muzikantů. Pivo teče proudem, kořalka není výjimkou a hory jídla se dojírají v ranních hodinách k snídani :-).

Hry bez hranic – zábavné odpoledne, srpen

- Velmi úspěšná akce plná her, náročných i veselých. Prvního ročníku se účastnily čtyři týmy a plnily soutěže Mumie, Hospoda, Mistr chůdař, Stavění stanu a Plavecká štafeta. Pro přítomné diváky byla vyhlášena soutěž v hodu na dálku syrovým vajíčkem. Letošní ročník na téma pohádky Šípková Růženka nás čekal týden před sjezdem rodáků. O legraci bylo postaráno, navíc vše bylo doplněno výborným pivem a jídlem na grilu.

Kočovné loutkové Divadlo Julie & spol. – divadelní večer, srpen

- Divadelníci si letos vybrali naši vesnici za konečnou štaci na svém letním putování, na které vyrážejí každoročně už přes 30 let. A ten večer, a to ráno, to tedy stálo za to. Za rachotu řehaček, cinglátek a hlasitého vyvolávání pozvánek na loutkové představení přišli divadelníci pěšky s dřevěnými vozíčky do hostince kolem třetí hodiny odpolední. Od šesté hodiny slušně zaplněnému sálu předvedli loutkové představení pohádky „Až opadá listí z dubu“ z knihy Jana Wericha „Fimfárum“, doplněné několika originálními písničkami. Po skončení představení a krátkém odpočinku ansámblu spustil muzikantskou smršť divadelní orchestr s basou, houslemi, kytarou, flétnou, klarinetem a tahací harmonikou. Až do třetí hodiny ranní to byl neuvěřitelný rej plný lidovek, kramářských písní i prisprostlých odrhovaček. Hospoda narvaná k prasknutí, celý divadelní soubor doplněný mnoha přáteli, kteří sem přijeli právě na konečnou štaci putování, nepopsatelná zábava, Lucerna se otřásala v základech. Ranní zpěvy s kytarou hospodského byly oproti tomu slabý odvar :-). Končilo se v osm

ráno, většina divadelníků a mnoho hostů nešlo vůbec spát. Odjezd divadla v neděli pozdě odpoledne značil, že se jim u nás v hospůdce velmi líbilo, a my děkujeme za neopakovatelný zážitek.

Posvícenská „Zlatá hodinka“ – září, v pondělí odpoledne a v podvečer po svátku Ludmily

- Pořádá ji v naší hospůdce Sbor dobrovolných hasičů Lukavec, dnes už ne s tancem na sále, ale v lokále, protože je to takové posezení s harmonikářem V. Berným pro starší a pokročilé. Ten má tolik energie, že rozezpívá všechny přítomné.

Vinobraní – tancovačka, říjen

- Obnovená tradice po předešlých hospodských. Tancovačka s trháním hroznového vína rozvěšeného nad tanečním parketem. Úroda je hlídána ostražitými dráby, každá krádež musí být po zásluze potrestána a zlodějček se musí vykoupit panáčkem na baru. K poslechu a tanci dvakrát hrála kapela EFEKT a vždy to mělo tu správnou šťávu. Dva pořádané ročníky, při tom posledním to byl na tanečním parketu pořádný mumraj a hostům se nad ránem nechtělo domů. Akce je doprovázena velkým výběrem výborných vín.

Halloween – strašidelné odpoledne, listopad

- Dětské odpoledne plné dýní, létajících duchů a strašidelných masek. Soutěže o sladkosti, hlavní cena za největšího bubáka, zábava s dětskými písničkami. Zakončeno za setmění hromadným vypouštěním barevných létajících lampiónů přání. Večer pak na akci navázala dospělácká zábava, plná větších a děsivějších masek, halloweenských soutěží, a zakončená strašidelnou noční hrou.

Předsilvestrovské posezení – zábavný večer, prosinec

- Tradiční, po mnoho let pořádaný večírek v předposlední den roku. Akci obecního úřadu za podpory Lucerny organizují manželé Noskovi a hraje KaBaNos. Večer plyne za střídání příjemné hudby a bloků veselých her, kvízů a hlavolamů, končí dlouho po půlnoci a vždy nás dokáže krásně naladit na poslední den v roce. Je vedena kniha rekordů, kde je zaznamenáno, kolik Lukaváků se vejde na m², kdo zatluče v limitu nejvíc hřebíků, rekord v počtu brambor nabraných jednou lukaveckou rukou, kdo nejrychleji přešel na koštěti sál, kdo vypil nejrychleji pivo brčkem a podobně.

Silvestr – zábavný večer, prosinec

- Rozloučení se starým rokem a vítání nového kalendářního roku se koná v celém hostinci. Na sále hraje reprodukováná hudba převážně pro mladé, v lokále se zpívá za zvuků kytary pana hospodského i mnoha dalších příchozích. Báječná atmosféra, šampaňské teče proudem, ohňostroje rachotí a veselí probíhá do ranních hodin za hesla „Nic není nemožné“.

Lenka Kotasová a Petr Kotas

Setkání čtyř Lukavců

V době povodní v srpnu 2002 tři obce s názvem Lukavec (Lukavec u Hořic, u Fulneku a u Pacova) pomohly finančně zatopenému Lukavci u Lovosic. Všechny čtyři Lukavce se dohodly, že v budoucnu se bude v přátelských vztazích pokračovat –nejlépe vzájemnými návštěvami fotbalistů, hasičů a dalších, kteří si mají co říci.

5. července 2003 se uskutečnil zájezd občanů a členů obecních zastupitelstev tří Lukavců do Lukavce u Lovosic jako poděkování za pomoc. Hrály se zápasy ve fotbale, proběhly hasičské soutěže, večer se tančilo. A takové schéma měla i další setkání všech Lukavců – postupně u Pacova, u Fulneku a u Hořic. Kolečko se uzavřelo a letos proběhlo už 5. setkání , a to opět v Lukavci u Lovosic.

Nejdál to mají Lukavjáci od Fulneku. Dohromady tam i zpět stráví v autobuse 10 hodin. Aby se na sraz dostali včas, musí vyjet v půl třetí ráno. Ani v autobuse se však nenudí. Velmi si rozumějí s našimi Lukaváky (samozřejmě že s Lukavečáky a Lukavčany také) a mají legraci z našeho slova „vejlet“. V dopoledním fotbalovém turnaji vyhráli naši, pak bylo na startu vepřo-knedlo-zelo, odpoledne běžela hasičská soutěž. Myslím, že naši hasiči obsadili krásné čtvrté místo. Pro nejmenší připravili hasiči pěnovou koupel, kterou využili i někteří přerostláci. Soutěžilo se i v netradičních disciplínách, při nichž se užije hodně legrace (s tímto zpestřením přišel poprvé náš Lukavec v r. 2006). Pan starosta pozval pak hosty do hospůdky na malou zábavu. Podle účastníků mělo celé setkání „suprovou“ atmosféru a organizace neměla chybu. Lukaváci, Lukavjáci, Lukavečáci a Lukavčani se těší na další setkání v příštím roce v Lukavci u Pacova!

Z vyprávění očitých svědků sestavila Marie Nosková

Z lukavecké kroniky za posledních 6 let

Kulový blesk, průtrž mračen s bouřkou a velkým lijákem

V úterý 22. května 2007 se nad Lukavcem rozpoutala prudká bouře, jakou v minulých desetiletích nikdo nepamatuje. Proud vody, která byla po hrozném dlouhotrvajícím suchu tolik potřebná, poškodily vysázenou zeleninu i květiny, na mnohých místech v okolí voda zaplavila sklepy. Před kovárnou kulový blesk zasáhl velkou starou břízu a celý kmen od poloviny stromu zbvil kůry a rozmetal po celém okolí. Vršek stromu zůstal neporušen. Nadále teploty dosahují ke třiceti stupňům. Tak prudkou bouři zde nepamatují ani nejstarší obyvatelé. Přišla druhá bouře s krupobitím a bříza se zlomila.

Požár kravína v Dobši v červnu 2007

Ten ohrozil sobotní akci „300 zatáček G. Havla“ v Hořicích. Nevyužitý dobešský kravín sloužil Svazarmu z Hořic jako sklad ochranného materiálu při závodech. Kravín byl plný balíků slámy, bezpečnostních pytlů z igelitu, které zajišťují bezpečnost tratě.

Střecha, kterou pokrývač opravoval pomocí lampy, od níž požár vznikl, byla celá položená ojetými pneumatikami, z kterých obrovský černý dým zasáhl celé okolí. Záchraných požárních sborů přijelo několik – z Hořic, Ostroměře a Nové Paky. Vodu v cisternách dodávalo lukavecké koupaliště. Aktivně spolupracovali lukavečtí hasiči. V těžké chvíli, kdy byl závod ohrožen, zvedla se nebyvalá vlna solidarity, a to nejen mezi místními obyvateli. K pomoci se přihlásily podniky z celé republiky.

V březnu 2008 zuřila Emma

Zuřivá Emma ničila Česko 1. března 2008, to se teď vzpomíná z následků přírodní pohromy od loňského orkánu „Kyrill“. I tentokrát šlo o větrnou katastrofu, která zasáhla i Lukavec. Zatímco v okolí řádění větru přineslo jen výpadek elektřiny, tady vichřice zasáhla kolem desáté dopoledne dolní část Lukavce a zle poškodila několik domů. Noskovým z č. 45 odnesla příčným řezem celou polovinu střechy nad roubenou chalupou i s krovem. Podle svědků se střecha zvedla, pootočila, rozlomila se v hřebeni, polovina jí spadla do dvora na vozík za auto, při letu zavadila o dráty elektrického vedení, vylétly

jiskry a blízký sloup elektrického vedení završel jako obrovská prskavka. Severní polovina střechy odletěla dál a narazila do autobusové čekárny. Tu posunula a poničila okna. Z obnaženého půdního prostoru létaly i těžké věci po okolí. Na včelíně vichr sroloval plechovou střechu. U Bonaventurů na novostavbě také jižní polovinu střechy museli znovu položit novou a u Hátlů na kopečku v č. 44 obrala Emma tašky a navíc dřevo z Bonaventurovy střechy jim vrazila do okna. Bangovům z nové pergoly odnesla celou střechu, která poničila dvě jabloně a skončila na silnici. V lese u obce byl pruh stromů zcela vyvrácen a polámán.

Bylo to hrozné, setmělo se a blížil se ohromný hukot, jako když letí několik těžkých letadel, připomínalo to válečná léta, nálety a bombardování.

Při odstraňování škod pomohl, kdo mohl. První byli na místě hasiči, přišli sousedé a příbuzní přiložit ruku k dílu. Jen počasí nepřálo, prudký déšť, který trval až do dopoledne druhého dne, ztěžoval práci. Nešla elektřina, netekla voda. Smršť po sobě zanechala spoušť.

Růžena Nožičková, kronikářka obce

Devadesáté výročí založení samostatné ČSR (r. 2008)

V předvečer založení samostatné Československé republiky pořádal Obecní úřad Lukavec vzpomínkový večer na tuto významnou událost v dějinách naší země a obce.

Po úvodním připomenutí historických souvislostí, které vedly k vyhlášení samostatnosti, paní starostka Jaroslava Kazdová promluvila o říjnových dnech r. 1918 v našem regionu. V příjemném prostředí zasedací síně OÚ zazněly vlastenecké básně klasiků, četlo se z kroniky o tom, co probíhalo po vyhlášení samostatnosti v naší obci – sbírka na zlatý poklad republiky, sázení lípy svobody, ochotnická představení a další zajímavosti.

Pamětník 1. republiky pan Josef Festa přednesl dlouhou vlasteneckou báseň, zazpíval i píseň, kterou se učili ve škole k uctění památky 28. října. Došlo i na reakci současné mladé generace na tyto události.

Po připomenutí jmen lukaveckých občanů padlých v 1. světové válce řada zúčastněných doplňovala svými postřehy informace z kroniky. Všichni s chutí zazpívali oblíbenou Masarykovu písničku „Ach, synku, synku“, na housle doprovázel Jenda Nosek z č. 45.

Přes nepřízeň počasí dospělí, děti s lampiony i hasiči ve slavnostních uniformách došli v průvodu k pomníku padlých, kde poděkovali těm, kdo obětovali své životy za naši svobodu. Hasiči při pietním aktu položili k pomníku věnce a nakonec shromáždění občané spontánně zazpívali národní hymnu. Je potěšující, že se této vzpomínky zúčastnili i mladí lidé a děti, které se učí vnímat, že patří do společenství obce a že mají své kořeny v Čechách.

(Použito článku Marie Noskové v Novinách Jičínska)

Řidič oktávie rozboural trafostanici v Lukavci

Během svátečního dne 28. října 2008 došlo v ranních hodinách v Lukavci k vážné dopravní nehodě. Pěťasedmdesátiletý řidič osobního automobilu Octavia zde vyjel při projíždění levotočivé zatáčky vpravo mimo vozovku, kde narazil do zděného transformátoru. Při nehodě utrpěl těžké zranění, se kterým byl převezen do Fakultní nemocnice v Hradci Králové. Celková škoda byla vyčíslena na 140 tisíc.

Růžena Nožičková, kronikářka obce

Požár stavení v Lukavci

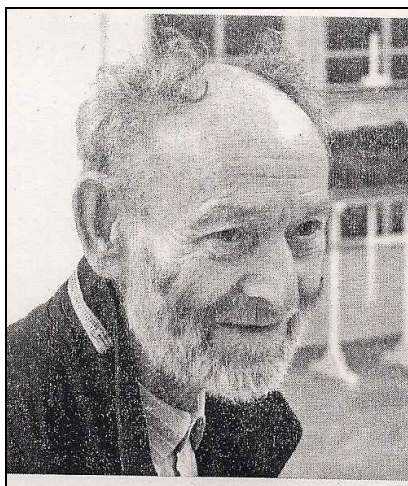
V úterý 22. prosince 2009 v ranních hodinách (v 2:30) vyhořelo obydlí lukaveckého občana pana Zdeňka Rýgla. Je popálený, zejména v obličeji. Shořelo mu úplně všechno – i doklady. Zásah provedli hoříčtí hasiči ve spolupráci s lukaveckými. Lukavečtí hasiči hlídali spáleniště a spolu s obecním úřadem vyjednali kontejner na odklizení páchnoucího doutnajícího zbytku a troskek. Pan Zdeněk Rýgl po lékařském ošetření našel zatím útočiště u pana Flosmana, nyní je dočasně v azylovém domě v Hradci Králové.

Lukavečtí občané přispěli do sbírky oblečením, hygienickými potřebami, prací a penězi.

Marie Nosková

ODEŠEL OSKAR TEIMER - malíř, skaut a dobrý člověk

V pondělí 7. června večer nás dostihla smutná zpráva o smrti pana Oskara Teimera, dlouholetého spolupracovníka a ilustrátora časopisu Pod Zvičinou. Naše kroky se poprvé střetly na počátku 90. let, po sametové revoluci, kdy mu bylo konečně povoleno vrátit se do školy jako učitel výtvarné výchovy a kdy také došlo k obnově našeho časopisu.

Oskar, jak jsme pana Teimera vždy mezi sebou důvěrně nazývali, neměl snadný život, ale snad právě proto, že byl od mládí zvyklý vzdorovat nepřízni osudu se vztyčenou hlavou a rovnou páteří, dokázal ve stáří bojovat i s těžkou nemocí. Narodil se v blízkém Bělohradu 15. listopadu 1932 jako nejstarší ze šesti dětí. Jeho otec provozoval malý krámeček s papírnickým zbožím. Výtvarné nadání zdědil Oskar po své matce, která byla absolventkou hořické sochařské školy. Únorový převrat připravil rodinu o drobnou živnost a ta následně našla zdroj obživy na malém hospodářství v Černí-

ně. Otec byl dokonce nucen nějakou dobu pracovat v uranových dolech. Oskar sám jako politicky nespolehlivý byl přidělen k pomocným technickým praporům. Marně si tehdy dělal naděje na studium umělecké školy, která by mu umožnila rozvinout zděděné vlohy. Jako uchazeč ze zemědělské rodiny by nedostal doporučení na školu mimo obor. Vystudoval tedy hořickou zemědělskou školu a následně pracoval ve Výzkumném ústavu ovocnářském v Holovousích a později také jako lesní dělník. Obě tato prostředí motivovala Oskara Teimera ke hledání malířských a kreslířských námětů v přírodě. Byl velmi pozorným pozorovatelem schopným vnímat nejen krásu krajiny, ale i detaily rostlin.

Počátkem 60. let zakládá rodinu a po dceři Aleně přichází ještě syn Oskar. Šedesátá léta přinesla politické uvolnění a dala Oskarovi možnost vystudovat výtvarnou výchovu na Pedagogické fakultě v Hradci Králové a následně ji vyučovat na Základní devítileté škole v Miletíně. Tato doba přinesla také Oskarovi jedinečnou šanci v podobě účasti a vítězství v konkurzu jedné americké univerzity, která hledala kreslíře pro chystanou encyklopedii americké květeny. Příslušné úřady však Oskarovi nepovolily vycestovat, a tak jej připravily o skvělou kariéru v zámoří. Vládnoucí strana pak Oskara záhy připravila také o kariéru českého učitele, když si v létě 1968 dovolil vyjádřit naději v brzký konec komunismu a nelibost nad příjezdem bratrských vojsk. Po odchodu ze školství pracoval Oskar jako stavební dělník, utrpěl však těžký úraz, což mu následně umožnilo uplatnit své výtvarné vlohy a vzdělání alespoň jako aranžér výkladních skříní národního podniku Potravin. Do školy se mohl vrátit až po sametové revoluci, kdy vyučoval nejprve v Základní škole Na Habru v Hořicích a poslední léta před odchodem do důchodu pracoval jako učitel výtvarné výchovy na hořickém gymnáziu.

Oskar Teimer byl člověkem velmi činorodým, se spoustou zájmů. Tím největším bylo samozřejmě výtvarné umění a kresbou, malbou i grafikou zpodobňoval oblíbené náměty ze svého okolí, ať už to byla krajina rodného Podzvičinska, lesní partie, chalupy, rybníky, stromy, květiny a různé plody či jejich detaily. Viděl krásu všude tam, kde my ostatní jsme viděli jen obyčejný bodlák, zasychající kukuřici či svazek cibule. Výsledky jeho práce mohli obdivovat návštěvníci jeho četných výstav nejen u nás, ale dokonce i ve Vídni. Také stěny jeho domu v Černíně byly vyzdobeny obrazy, kde jaké místo bylo. Ochotně kreslil i různé diplomy, ilustroval obecní kroniky, kalendáře... Svůj rodinný dům v Černíně vyzdobil sgrafity zvěrokruhu a nesmíme zapomenout ani na jeho betlém, který se každoročně staví před Vánoci na bělohradském náměstí, a nikdo mi nevymluví, že v jedné z postav u jesliček nezpodobnil sám sebe.

Jeho velkou láskou byly také knihy, především umělecké, ale i beletrie, zvláště dobrodružná, která souvisela s jeho další zálibou - skautingem. Knihy vyplňovaly takřka celý jeho dům. S nepochopitelnou pohotovostí sledoval novinky na knižním trhu a ty se na jeho stole objevovaly snad ještě dříve než ve výkladech knihkupectví. Nejen knihy, ale i pokojové rostliny vyplňovaly každé vhodné a někdy i méně vhodné místo jeho domu. Všem se náramně dařilo.

Také rozsáhlá zahrada kolem domu byla plná nejen užitkových rostlin. Oskar vše pěstoval ve velkém a to, co vyprodukoval, by stačilo pro několik rodin. Kolem domu bylo vysázeno i mnoho okrasných rostlin a všechny uměl Oskar pojmenovat, věděl, odkud pocházejí a jaké podmínky potřebují k životu. Vedle exotických krásků však míval své čestné místo i domácí dekorativní bodlák s pečlivě vysekaným okolním trávníčkem. Zahrada, to nebyly jen rostliny, ale i včely, které byly další Oskarovou zálibou a láskou, jíž se nechtěl vzdát ani přes svou nemoc. Byl zkušeným včelařem a včelařské motivy patřily i k jeho oblíbeným kreslířským námětům. Sklenička medu od vlastních včel také patřila mezi dárky, jimiž Oskar rád poděloval své přátele.

Přátel měl Oskar velmi mnoho, a když jsme jeli kolem jeho domu, málokdy tam nestálo žádné auto. Přijížděli příbuzní, bývalí kolegové, přátelé výtvarníci, bývalí žáci, včelaři i skauti. Všich-

ni rádi poseděli v jeho ateliéru přeplněném knihami, obrazy i malířským náčiním a naslouchali Oskarovu vyprávění o umění, o jeho milovaném kraji, o práci i plánech do budoucna. Plánů měl Oskar vždycky mnoho, což mu umožňovala jeho věčně mladá duše. Více než dvě desetiletí vzdoroval Parkinssonově chorobě, jejíž projevy pro něj, jakožto umělce pracujícího s jemnými technikami, musely být víc než nepříjemné a omezující. Jen málokdy si však postěžoval, vše snášel trpělivě a statečně.

S časopisem Pod Zvičinou Oskar spolupracoval již od jeho obnovení počátkem 90. let, a dokonce pro něj vytvořil i několik záhlaví. Když vydávání časopisu převzalo gymnázium, stal se Oskar jeho hlavním ilustrátorem a iniciátorem některých projektů, např. seriálu o lidových stavbách, o mariánských sloupech a nejnověji o sakrálních památkách v našem kraji. Vždy už dopředu přemýšlel o dalším čísle, a i když už mu zdravotní stav bránil v kreslení, vždy se snažil vytvořit alespoň něco nového. Neměl snadný život, ale smrt byla milosrdná, když si pro něj přišla ve spánku a ještě předtím mu dala možnost rozloučit se s přáteli skauty i se včelami, které mu daly svou poslední úrodu medu. Svůj poslední odpočinek našel Oskar Teimer v rodinném hrobě na hřbitově na Byšičkách u kostelíku, který mu v minulosti přinášel tolik umělecké inspirace.

Oldřiška Tomíčková, Městské muzeum Hořice

(Pro potřeby Almanachu zkráceno, převzato z časopisu Pod Zvičinou)

Našli jsme básničky o Lukavci, které ještě nikdy nebyly v žádném lukaveckém almanachu uveřejněny

Jsou z různých dob, nejčastěji z 20. let 20. století, ale i mladší

Vzpomínka na školu

Josef Tauchman

Krušino, Krušino, dějiště zaniklé slávy,
když jsme si v stránkách tvých co děti hráli.
Hoši a děvčata chodili k tobě
plesat a honit se v té krásné době.

Hrou naší bývala „zatýkaná“,
to byla na nás podívaná,
každý byl zaprášen, červený v tváři,
to od té honičky po kopcích, srázích.

Vzpomínám častokrát na tyto chvíle,
Když ještě chodil jsem do školy milé.
Ve školní lavici bylo mně lépe,
nežli je nyní v tom širém světě.

Na Saksích

M. Barácký

Byl jarní soumrak, syrovou vůní dýchala zem,
z blízkých vsí zazněl klekání hlas, od lesa odražen.

Ztemněly Chlumy, zčernal Kumburk i Tábor,
objaly celý kraj, který se pod nimi ztrácel,
Krušiny temná mohyla, Soví dol ztratil se do tmy,
světýlka skočila v okna, klid zaletí v duši.

Kamenů bílých řad lemuje silnici na Saksích,
jak husí pochod s kopce do dědiny běží,
vidím, přivřu-li oči, obraz dnů zašlých –
zdravím ten kraj, tam kus mé pohádky leží.

Ve stínu kaštanů

J. Pour

Mám rád ty naše kaštany,
když rozkvetou se v máji,
v jejich milém stínu podvečer
tu bývá jako v ráji.

Když zjara zahálí se
v zelený svůj háv,
tu člověk jak by omládl
nad krásou jejich hlav.

A jejich květy bělostné
zaskví se v listu zeleni,
tak jako řada svíčiček
na stromku k sobě stuleni.

Naše pouť

Roba Rais Podkrušinský

Letos jako každým rokem
chvátat budem pružným krokem
k byšickému kostelíčku
s úsměvem a štěstím v líčku

Na Petra a Pavla svátek
na Byšičkách bude zmatek.
Bude tam pouť naše milá,
jako každým rokem byla.

Bude krásná jako loni,
zas se zvonek rozezvoní
na věžičce kostela,
by se nám šlo zvesela.

U hřbitova, blíže chrámu
bude zase plno krámů
a v těch plno sladkostí
Lukavákům k radosti.

Krušina

R. Rais Podkrušinský

Ty Krušino naše milá,
po celý čas krásná byla.
Bývalas jak dívka v mládí,
měli jsme tě všichni rádi,
v létě každou neděli,
v tvém klíně jsme seděli.

Podléšek tu modrých bylo,
až se oko zakalilo.
Dnes však tvou milou strání
náš smích mládí nevyzvání.
Uprchl ten krásný čas,
vzpomínky jen hřejí nás.

Chaloupka pod Krušinou

Václav Vávra

Nemohu vám ani slovy říci,
jak rád mám tu naši vesnici,
vždy k ní s chutí běžím, chvátám,
k těm známým lukaveckým chatám.

Chaloupka, ta rodná chýše moje,
dětství prožil jsem v ní svoje.
Bývalo tam živo, veselo,
pokud srdce bratra, matky bušilo.

Rozešly se děti sem a tam,
jen tatínek tam zůstal sám.
Ustaraná již je jeho hlava,
stále dobře, pokud ona mezi náma.

Kam v neděli?

M. Mejvaldová – dítě

Abyste to věděli,
kam já chodím v neděli,
do Lukavce nejradši,
vždyť je to tam nejlepší.

Mám tam hodné tetičky,
dávají mně buchtičky,
strýčkové zas jablíčka,
říkají: Ty jsi naše holčička!

Proto vám to povídám,
proč do Lukavce pospíchám,
podkrkonošská je to vesnička,
tam se zrodila moje matička.

Domov

Jan Lukavecký

Když jsem šel do světa,
mé srdce plakalo,
když jsem se navracel
k milému domovu,
radostně skákalo.

Z dálky jsem uviděl
tu naši Krušinu
a pod ní lukaveckou dědinu.
Chaloupky malé jsou roubené,
lomenice mají překrásně zdobené.

I když mě do světa zavál čas,
sem domů vždycky rád
vracím se zas.

Vzpomínka

R. Podkrušinský

Pod Krušinou na Hořicku
chata stojí maličká,
tam mně s láskou vychovala
moje drahá matička.

Vyrost jsem tam s kamarády,
chodil jsem tam do školy.
Při vzpomínce na mé mládí
srdéčko mě zabolí.

Jak rád bych byl v vámi, hoši,
třeba jenom hodinku,
že však mně to není možno,
zasílám vám tuto vzpomínku.

Zahrádka má

V. Miličský

Zahrádku máme mnohý z nás,
hřbitůvek je to na Byšičkách,
otec chodí tam zalévat,
já slzami skrápím ji ve vzpomínkách.

Zde každý člověk z Lukavce
po životní pouti odpočívá,
žádného již zde nic nebolí,
ptactvo všem nad hlavou zpívá.

Prázdniny v Lukavci

Vlasta Jeřábková, II. tř. měšťanské školy v Praze

Lukavec – vesnička jako klec,
za hořickým lesem tam leží,
ve vzpomínkách před očima ji mám,
na vás se vzpomínkou těším,
srdéčko mé zpátky tam běží.

I na Vás, přítelky, vzpomínám,
Blaženo, Květuško milá,
na vás se vzpomínkou těším,
Milenko, Aničko čilá.

Po obou stranách silnice
domečky čisté tam stojí,
takové malounké, bělounké,
každý má zahrádku svoji.

Na zlatý Lukavec vzpomínám,
na prázdnin tam prožitý čas,
snad za rok ve zdraví uhlídám
Chvojkovu hospůdku zas.

Vzpomínky pamětníků

Hamerský mlýn

Když fungovala
prodejna v Lukavci, sešli se
tam lukavečtí sousedi,
poseděli na židlích, paní Mar-
tina Suchá jim otevřela
pívko a oni vzpomínali. Na-
příklad na hamerský mlýn,
stavení u křižovatky silnice
z Hořic na Lázně Bělohrad s
odbočkou na Šárovcovu
Lhotu.

Pan Oldřich Číp vy-
právěl, že budova vyhořela.
Původní střecha musela být
nahrazena novou, přední
část nad obytnými „sedni-

cemi“ byla snížena, tam, kde dříve v čele pamatuje čtyři okna, po požáru však, kdy majitelé mlýn přestavěli, vznikla v čele okna jen tři. Pan František Šorm vzpomíná, že když mlýn vyhořel, byl ještě malý hoch, protože sám požár nepamatuje, ale slyšel o něm vyprávět svého otce, který byl tehdy velitelem hasičů a při požáru zasahoval. Malý přístavek za stavením už neobnovili, ale chlévy zůstaly v původním stavu.

Pan O. Číp ještě pamatuje vpředu na dvoře před okny mlýnské kolo. Vysvětluje, že náhon vedl předem, přímo pod okny. Z Javorky natékala voda betonovým žlabem na mlýn. Později majitel náhon vedl od řeky k zadní straně budovy, kde byla už modernější turbína, takže mlýnské kolo se stalo nefunkčním. Pan F. Šorm upozorňuje, že teď je mlýn na suchu, protože všechny vodní cesty k mlýnu jsou zaorané. Jen pod polem stojí olše v místech, kde je památka na původní náhon, není to tam všechno zničené. Vzpomíná také, že za jeho mládí mlynář Josef Ludvík sehnal vždycky přede žněmi partu mladších chlapců na čištění náhonu. Všechny usazeniny se vybíraly jen s pomocí lopat. Byla to sice dřina, ale o legraci a o pohoštění nebyla nouze.

Pan Vlastimil Večerník vzpomíná na starého Antoše, který před čištěním vždycky kosou „vysíkal“ všechno, co v náhonu bujně za 2 až 3 roky vyrostlo.

Pan Šorm ví, že hamerský mlýn měl takový balkon, z něhož se po skluzavce pouštěly dolů pytle s čerstvě semletou moukou. Pan Číp zase upozorňuje na potrubí mezi mlýnem a chlévy, snad se tudy proudem vzduchu dopravovaly plevy nad chlévy.

Ludvíkovi měli ke mlýnu ještě pole, dobytek, koně. Ve válce s u nich učil na mlynáře mladý Stuchlík z Dobše a pak v horách mlynařil. Pan Šorm jezdil do hamerského mlýna s obilím k mletí ještě po 2. světové válce. Ale po znárodnění Ludvíkovi mlýn zabrali, dělal ve Lhotě Šárovcově skladníka a paní mlynářka pracovala v kravíně. Pan Šorm pamatuje, že za doby JZD se v patře mlýna skladovalo obilí. Patřil mezi ty, kdo nosili plné pytle na rameni po schodech, vysypávali je nahoře mezi mlýnské stroje a obilí pak přehazovali, aby proschlo.

Docela příjemně jsme si s lukaveckými sousedy zavzpomínali, ne? Škoda, že už s nimi nemůžeme o minulosti nikdy poklábosit.

„Máje“

Co to byly „máje“, na které s dojetím vzpomínají nejstarší Lukaváci? Vznikly asi ve 30. letech 20. století (hlavně zásluhou hostinského a nadšeného ochotníka Vladimíra Černého, který o nich píše v časopise Lukavec) a po přestávce se tato tradice obnovila později. Tehdy ještě nebyla televize, lidé se bavili jinak: hráli divadlo, pořádali besídky, ale hlavně „máje“.

Na tuto oslavu mládí se těšila mládež celý rok. Však to byla paráda! A těch příprav ve vsi i v domácnostech! Symbolem „májů“ byla rozpučelá a ozdobená břízka - májka. Svými společnými mladými silami ji chlapci postavili na návsi nebo před hospodou. Měla být co

nejvyšší a kmen měla mít co nejhladší, aby po něm jen ten nejšikovnější z nich mohl vyšplhat až pod korunku, kde zavěsil věnec s barevnými fábory. Pak se máj až do dne slavnosti hlídala, aby věnec, nebo dokonce celou břízu neodnesli mládenci ze sousedních vesnic. To by byla ostuda!

V den slavnosti si hoši nejdříve vyšňořili koně a pak sebe. Dokonce do naleštěných kožených holínek si zastrčili po březové větvičce. Pokud se jaro ten rok zpozdilo a větvičky by se nestihly zazeleňat, musely se předem dát do tepla chlívů nebo maštalí, aby se lístečky probudily. Tak si na té jarní parádě nechávali záležet.

Přes dvacet jezdců s hudbou a průvodem a nezbytnými okukujícími dětmi se vydalo vesnicí dům od domu. Vždy jeden mládenec vyvedl ze stavení do bělostných šatů oblečenou a březovou větvičkou ozdobenou svobodnou dcerku, zatančil si s ní na dvorku a přidal ji k průvodu. Nakonec celý průvod zamířil do hospody, kde se tančilo možná až do rána. Jen staré fotografie přibližují atmosféru „Májů“.

(Vzpomínali pan Oldřich Číp, paní Hana Šafránková a paní Marie Nosková st. také už před delším časem).

Marie Nosková

Jak šel život od sjezdu rodáků r. 2004 do r. 2010

Narozené děti

Lenka Hájková
Erik Charvát
Ema Grohová

2005
2005
2005

Dobeš
Lukavec
Černín

Martin Jirsa	2005	Lukavec
Mathias Paclík	2006	Lukavec
Tomáš Jüngling	2007	Lukavec
Amálie Kotasová	2007	Lukavec
Tereza Filipská	2007	Lukavec
Jan Groh	2007	Lukavec
Anna Parkosová	2008	Dobeš
Sabina Janoušková	2008	Lukavec
Daniel Mentl	2008	Lukavec
Karolína Gáplovská	2008	Lukavec
Matyáš Mudroch	2008	Lukavec
Tadeáš Panc	2009	Lukavec
Ondřej Kameník	2009	Lukavec
Matěj Parkos	2009	Dobeš
Šotola Patrik	2010	Lukavec

Diamantová svatba

Libuše a Josef Šidvicovi

9. září 2004

Lukavec

Zlatá svatba

Miloslava a Zdeněk Hátlovi

28. 3. 2009

Dobeš

Zemřelí občané

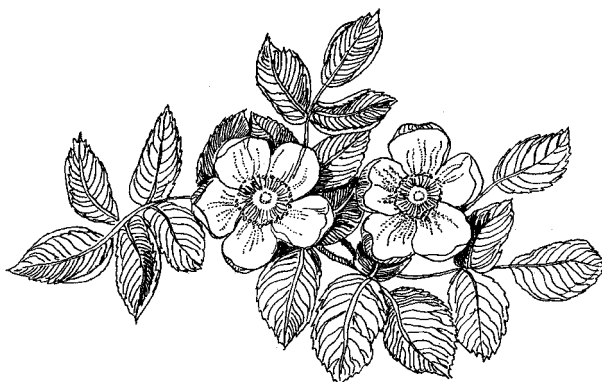
	Úmrtí	Věk	Bydliště
Maixnerová Marie	24. 5. 2005	93	Lukavec
Nožička František	7. 7. 2005	79	Lukavec
Pavel Bohumil	21. 8. 2006	86	Černín
Lánský Miloslav	8. 9. 2006	81	Lukavec
Nosková Marie	25. 10. 2006	84	Dobeš
Golcoňová Bronislava	12. 6. 2007	85	Dobeš
Jelínková Zdeňka	13. 11. 2007	79	Lukavec
Viktorin Jan	25. 12. 2007	75	Lukavec

Čeřovská Hana	28. 2. 2008	62	Lukavec
Dubcová Blažena	11. 6. 2008	82	Lukavec
Lánská Marie	19. 10. 2008	85	Lukavec
Číp Oldřich	27. 12. 2008	86	Lukavec
Suchý Václav	30. 7. 2008	68	Lukavec
Špůr Jan	1. 2. 2009	95	Dobeš
Šidvic Josef	15. 2. 2009	95	Lukavec
Bartoníčková Milada	15. 2. 2010	63	Dobeš
Teimer Oskar	7. 6. 2010	78	Černín
Křovinová Blanka	7. 8. 2010	82	Lukavec

Zemřelí rodáci

	(rozená)	Bydliště
Fišarová Libuše	Šidvicová	Lázně Bělohrad
Kaplanová Jaroslava	Hátlová, Dobeš	Zdoňov
Rychterová Milada	Sychrová, Dobeš	Lázně Bělohrad
Dvořáková Věra	Rejmontová, Dobeš	Lázně Bělohrad
Chmelíková Jaroslava	Stuchlíková, Dobeš	Lázně Bělohrad
Federková Anna	Kulhánková, Dobeš	Zdoňov
Nožička Miroslav		Dolní Brusnice
Rychtera František		Jaroměř
Hátle Jaroslav		Hradec Králové
Rychtera Bohuslav		Mostek
Vokrojová Květa	Kozáková	Roudnice
Demšoránová Hana	Hlavatá	Hradec Králové
Rychterová Anna		Vidochov
Nožičková Miluška	Čeřovská	Ostroměř
Knap Jaroslav		Ostroměř

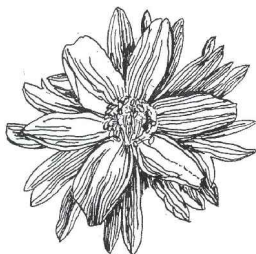
Sňatky

Eliška Bonaventurová (Lukavec) s Jiřím Filipským
Pavína Bonaventurová (Lukavec) s Bohuslavem Malým
Martin Kohoutek (Lukavec) s Věrou Křapkovou
Kateřina Spanilá (Lukavec) s Radkem Janouškem
Markéta Víchová (Lukavec – Hořice) s Miroslavem Laňarem
Jiří Nosek (Lukavec) s Martinou Damaškovou
Tomáš Kameník (Lukavec) s Lenkou Spanilou
Pavla Davidová (Lukavec) s Ondřejem Horáčkem
Hana Čeřovská (Lukavec) s Václavem Řezníčkem
Marie Nosková (Lukavec) s Dušanem Nevěřilem

Vážení hosté 5. sjezdu rodáků Lukavce, Černína a Dobše,

zavíráte almanach sestavený pro Vaši informaci i pro vzpomínku právě k tomuto sjezdu. Obsahuje v hrubých obrysech události, které se v Lukavci staly od roku 2004, kdy jsme se takto sešli po čtvrté. Je to období, v němž bylo někdy dobře, jindy hůře. Naším přáním ale je, abyste Vy žádné těžkosti nepocítili a abyste se u nás cítili jen hezky. Potěšilo nás, že jste i letos věnovali svůj čas a přijeli jste se nadýchat lukaveckého vzduchu i přátelské atmosféry této akce. Děkujeme Vám a těšíme se na Vás na příštím sjezdu.

Přípravný výbor

Hlavním sponzorům 5. sjezdu rodáků a přátel Lukavce, Černína a Dobše patří náš dík:

Petr Charvát – Betonárka Lukavec

ZEPO Lázně Bělohrad

Lesy ČR - Hořice

Bohumil Flosman – FBS

Mgr. Kateřina Krutilová Grohová – Svět onyxu

Karel Krutil – LTK, s. r. o.

Myslivecké sdružení Byšičky

Groh & Groh - s. r. o. Reality

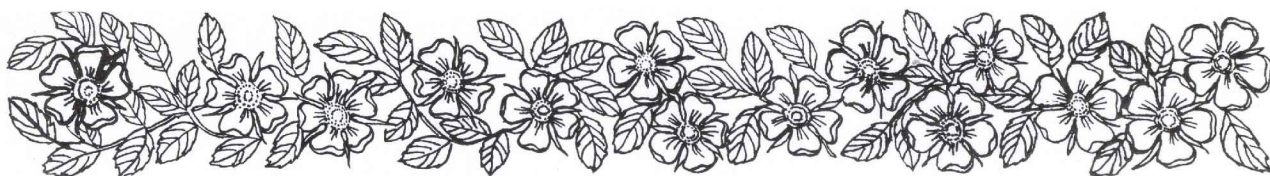
Marie Macháčková – Květiny Hořice

Michal Moravec – ak. sochař

Kubišta – hořické trubičky

Miroslava Štechová

Hana Foltová – Keramika

Ilustrace: Oskar Teimer

Foto: Pavel Jüngling, Bohumil Flosman, Hana Lupínková, Petr Kotas a archiv

Grafická úprava: Marie Nosková, ing. Tomáš Horák

Tisk: Ilona Menclová, David Hladík

Technická spolupráce: Monika Faltová, David Hladík, Blanka Kameníková

Redakční práce: Marie Nosková